

عنوان مقاله:

حوزه صلاحیت دیوان عدالت اداری و دادگاه های عمومی در تبصره یک ماده ۱۰ قانون دیوان عدالت اداری

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای نوین حقوق اداری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

کوروش استوارسنگری - عضو هیات علمی دانشکده حقوق و علوم انسانی دانشگاه آزاد شیراز

خلاصه مقاله:

بر اساس مقررات موضوعه صلاحیت دیوان عدالت و محاکم عمومی مستقل از یکدیگر است. ماده ۱۰ قانون دیوان عدالت اداری سال ۹۲ حدود صلاحیت دیوان را مشخص کرده است اما طبق تبصره یک این ماده تعیین میزان خسارت وارده از ناحیه موسسات و اشخاص مذکور در بندهای ۱ و ۲ این ماده پس از صدور رای در دیوان بر وقوع تخلف با دادگاه عمومی است. حوزه صلاحیت محاکم عمومی و دیوان عدالت اداری به استناد تبصره مذکور از مواردی است که محل اختلاف محاکم عمومی و دیوان عدالت اداری است و در مواردی از موجبات اطاله دادرسی و سرگردانی اشخاص ذی نفع است. حوزه صلاحیت هر کدام از مراجع مذکور در اینجا چیست؟ نویسنده در این مقاله با تحلیل مواد مربوط به صلاحیت دیوان عدالت اداری و ذکر آرای شعب وحدت رویه دیوان عالی کشور و دیوان عدالت اداری، ضمن ارائه معیاری در تشخیص نوع دعاوی که در دیوان عدالت اداری مطرح می شود، استدلال کرده است که صلاحیت دیوان عدالت اداری در دعاوی ناظر بر تبصره ماده ۱۰ محدود به موارد خاص است و همه ی دعاوی ناظر بر مطالبه خسارت از دستگاه های دولتی به ویژه خسارت ناشی از ضمان قهری در صلاحیت این دیوان نیست و بر اساس قاعده کلی در صلاحیت دادگاه عمومی است. در طرح اصلاحیه قانون دیوان نیز اصل بر صلاحیت دادگاه های عمومی در رسیدگی به دعاوی مطالبه خسارت از دستگاه های دولتی می باشد.

کلمات کلیدی:

دیوان عدالت اداری، دادگاه عمومی، صلاحیت، اعمال اداری، واحد دولتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1525532>

